

Małgorzata Woyda

Szarłat, pow. Ostrołęka

Informator Archeologiczny : badania 6, 131

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STOBNICA - TRZYMORGI, pow. Piotrków Tryb.

Stanowisko 2

patrz epoka brązu

STRZYŻEW, pow. Suchaczew

patrz okres wpływów rzymskich

SZARŁAT, pow. Ostrołęka

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej Uniwersy-
tetu Warszawskiego
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Małgorzata Woyda,
Finansował WKZ w Warszawie przez Prezy-
dium Powiatowej Rady Narodowej w Ostrołęce.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne,
okres późnolatański.

Badania miały charakter ratowniczy. Stanowisko położone jest na piaszczystym tarasie nadzalewowym na lewym brzegu Orzu, około 800 metrów na północny wschód od jego ujścia do Narwi. Zachodnia część cmentarzyska zniszczona została niemal całkowicie przy niwelacji terenu pod budowę domu, część wschodnią i południową porasta młody las sosnowy. Przebadano cztery ary, odkryto 24 groby ciałopalne jamowe / większość bardzo zniszczonych/. Wyposażenie grobów było typowe dla kultury przeworskiej okresu późnolatańskiego. Odkryto jeden grób z bronią, w czterech grobach były zapinki żelazne - w jednym wypadku na igłę zapiętej fibuli nanizana była sprzączka żelazna, w czterech grobach wystąpiły fragmenty rogu.

Ceramika wystąpiła w niedużych ilościach, zawsze we fragmentach / nie odkryto ani jednego całego naczynia lecz kilkanaście można zrekonstruować/ wyróżnia się jednak bogactwem form i różnorodnym, starannie wykonanym ornamentem. Groby na przestrzeni 32 arów wystąpiły w kilku skupiskach, po kilka sąsiadujących bardzo blisko ze sobą.

Cmentarzysko należy do kultury przeworskiej późnego okresu latańskiego, większość zabytków można datować na drugą połowę I w. p.n.e. i początek naszej ery.

Badania pozwoliły na całkowite rozpoznanie chronologii, zasięgu i charakteru cmentarzyska, wydaje się, że wszystkie groby, które nie zostały dotąd zniszczone, zostały wyeksplorowane. Liczne sondáže wokół centrum dały wynik negatywny.

Stanowisko należy uznać za całkowicie przebadane.